

figuram & dicuntur, & inter duo solaria ex adverso se se spectantia decem per dies reliquantur. Sin hoc præ loci angustia fieri non posuit, tunc solaria hanc in secessione, hoc est, ut se invicem non ex adverso vel in secessione respiciant, sed alterius, & ex obliquo arce transverlo. Si vero spatium medium decem per dies non excedat, tunc nulla ex parte nec aduersa, nec transversa liceat solaria, aut mœniana fabricare. Quæ vero secundum supra scriptam formam adscribantur, iubemus alta esse ab uno solo pedes quindecim & eorum quidem columnas lapideas, aut ligneas ita solo imponi iubemus, ut non ad cæthetum, sive perpendicularium stent, sicuti nec murus, nec aëris, qui est illis in superiori parte, ut dictum est, constitutis solariis, obturetur, nec et hoc angustiori habet angustioris, & publicum iter. Prohibemus autem & scalas, a solo angustioris inchoare, & ad solaria ducere, ita ut tam ex impensa & preparatione firmiore, quam quod non ita proxima sint inter se solaria, breviora & rariores & extintu faciliora exigne pericula civitati, & his, qui domos habent, imminent. Si autem contra nostram hanc legem stat solarium vel scala, non id solum, quod factum fuerit, deruncabitur, sed etiam adscripti dominus decem auri librarum pœnam expectabit: & qui designavit architectus, aut qui opus recipit, alias decem auri libras perforcebit, & qui fabricaverit artifex, si per inopiam non potuerit pœnam solvere, corpore lues a civitate stat extorris. §. 6. Præterea iubemus nemini licere multas ex ordine milieas columnas in publicis porticibus & stationibus ab eo quod vocatus Milium, usque ad Capitolium oblinere adscribitur, vel solidis etiam tabulis, vel aliis quibusvis rebus in medio columnarum extructis: sed ipsa quidem adscriptio non excedat in latitudine pedes sex, comprehensis etiam partibus plateam verius: in altitudine vero pedes septem. Omnimodo autem voluntarius per quatuor columnarum ordinis relinqui a porticibus ad plateas liberum iter: decorari quoque hujusmodi tabernacula five officinas exterius falso marmore: ut & civitati sint decori, & transeuntibus voluptati: In reliquis autem civitatis regionibus extractus in mediis columnis officinas, prout ubi esse utile, & quantitas & quomodo exultimaverit, extulit sanctimus omni æqualitate servata, ne quod uni permititur, ceteris prohibeat.

§. 7. Et hoc quidem constitutum, ut ne calumniantur dolis & machinationibus, quis & bonis viris periculum struerat. Multi enim adscripti civites, non ex injuria aliqua accepta, sed per invidiam sublitrantes, intermissorum illis cautele prebeant: ut eum, qui jam coepérat adscribere, prohibitus, & opus imperfectum relinquere coactum, & in ius tractum, pecuniam ad adscriptionem repositam, litigando conseruere cogant: & (quod omnium incommunis est) postquam videlicet sententiam resoluta, adhuc quafi disjunctilibus vinculis obligari contingit, dum appellationis prætextu fatalis dies expedire cogitur, & ex hac frustratio, & adscriptiorum interruptione volupsum caput ejus adverteri. Ad dictum itaque in ejusmodi calibus, ut si appellatio ab his, quæ ab arbitrio definita sunt, intercesserit, simul atque misa fuerit ad judicem relatio, vel forma scriptis redacta, licet vistori & viato, non observato legitimo appellationis introducenda tempore, una cum adversario, vel soli ad tuas magnificenter tribunal accedere, & aduersario ex more vocato, si abit, terminum rei controversiae facere: ut omnia mœra abficiat legitimis litiis impunitam, ne hyeme, si ita acciderit, præsente vel imminente, dum longos appellationis dies statos expectare cogitur is, qui iniuste ab incepto adscriptio prohibitus est, damnata intolerabila sustinet.

† Quod autem est proximum, si etiam quis in hujusmodi controversiis appellatur, conquerens de magnitudinis tuae sententia, illico eam dicunt dicutum consultationem, fieri iubemus, & dari tam viro quam vietiam, ut de more sententiam ipsam accuratius expendant, in sacro nostro palacio, omni mœra cœstante. Noverint autem quicunque adscriptores impeditre præsumperint, quod si vi sit fuerint, & omne quodcumque contingit damnum reficiant, & materia pretia, quam probable erit corruptam aut deterioraram iste inter litias moras rependerint. † Quod autem ad eos, qui iniuste adscripti tentaverint, attinet & hi si vi sit fuerint, dannam ei, qui adscriptum prohibuerit, & cause ideo adesse coactus fuerit, refundent. † Omne autem hujusmodi controversiam in solo magnitudinis tuae iudicio decidi præcipimus, & neque ulli cuiquam illustrium magistrorum audire hujusmodi causas, neque ex hac causa litigantes, militiæ, vel fori præscriptione ad deterrandum, & militiæ, vel sumptuum, & dannorum, qua sententia gloriofissimi præfecti urbis, aut ab ipso dati cognitoris continebuntur, solutionem de trestandam permittimus: led exactionis eos subiecti volumus, qui ex decreto magnificenter tuae vi sit fuerint, nemine ab hoc fori præscriptione utente.

§. 8. Providat autem magnificencia tua, ne quis redemptorum, aut fabrorum, aut artificium opus a se fano arorum relinquat imperfecum, sed ut accepta mercede opus, quod incepit, perficere cogatur: vel omne dannum, quod inde adscripte volens accepit, & quidquid omnino dispensid sensit ex eo quod opus perfecit non fuerit, iarciat. Si autem penuria laborerit qui ita deliquerit, fustibus cœsus civitate ejiciatur. Nullus autem id perficeret, quod ab altero cœptum opus fuerit: quod præsumi cognovimus a quibusdam artificiis, vel redemptoribus, nec illi, quæ ipsi coepit, nem imponentibus, nec alios id perficere finibuntur, atque inde dannum in-

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

